

(1) جناب وزارت ماب آصف صفات معدلت ایاب صاحب قران اعظم ناظم الامم کامل امور
 مهام الجھور فی العالم حضرت اسحاق پاشاھ (2) اعلی الله تعالیشانه و صانه عما شائے
 وفور سلام از فرط التفات و توجه خاطر خورشید مائز مبلغ داشته (3) بهمکی همت
 ملتفت و متوجه انتظام امور امنیت و التیام اسباب جمعیت می باشد حصول البقا باحسن
 وجوده محصل باد (4) بعد ما انها انکه بعد از دفع و قلع جهانشاه میرزا بر حسب التناس
 و استغاثت^۱ قویان اذربایجان عنان عزیمت بدان صوب (5) معطوف شد و چون در
 ان حوالی نزول اجلال فرمودیم حسن علی راجی اقامت غاند و مردم او از یکدیگر
 متفرق شدند و روی (6) براہ هزیمت نهادند و همکی قلاع و بقاع و ولایات اذربایجان
 در حوزه اقتدار و قبضه اختیار نواب نامدار درآمد (7) و همکی رعایا و^۲ برایارا^۲
 بمناقب عدالت و مرحمت مرتب کشند در ان اثنا خبر رسید که سلطان ابوسعید میرزا
 با تمام مجموع و زیاد از امرای (8) چغاتای لشکر را از حدود خطأ و ترکستان و
 هند وستان و خراسان و عراق و فارس و کرمان و سایر همalk و بلاد خود جمع کرده
 (9) با شصت هزار^۳ عرباھ^۴ و جبه متوجه اذربایجان کشته بسلطانیه رسیده مبنی بر
 اتحاد و انقیاد که میانه خانان مغفور افام و سلطان مبور امیر تیمور (10) مرعی بود
 ما نیز بهمان دستور رعایت نموده از اتحاف تحف و ارسال صحف و تضمین خطبه و تعین
 سکه بجا اوردیم و مکررا کس فرستاده استدعاء (11) مراجعت او نمودیم قبول نکرد و
 کوچ کرده در معانات بعزم رزم نزول نمود چون اثار نا انصافی و امارات طمع کاذب از
 صفحه احوال او ظاهر بود (12) بحسب دفع الصائل واجب عقابله او جزم فرمودیم و در
 روز جمعه^۵ ۱۳ ربیع^۶ سید هزید ارغون و تمام ارکان دولت او که بقرارول امده بودند

^۱ Das Wort könnte man auch استعانت (mit der gleichen Bedeutung) lesen.

^۲ Die Endung ist zu tilgen. ^۳ Die Kontamination zwischen den Wörtern عرباھ und عراده findet sich auch in anderen Werken (z. B. Alṣanu’t-tawārikh I, p. 145). Zum Ausdruck s. Dokumente Nr. 4, Anm. 5 und Nr. 11, Anm. 11. ^۴ Das Datum ist, vielleicht nachträglich, über die Zeile geschrieben.

دست کیر دولت شدند (13) و در روز یکشنبه سلطان ابو سعید چون جای اقامت ندید هزیمت نموده فرار اختیار کرد و فرزند اعز اکرم دولتیاب جوانبخت^۱ کامکار^۵ عضد الدین سلطان خلیل بهادر (14) از پی رسیده اورا با تمام اولاد کرفته آورد و تمام بلاد او از عراق و فارس و کرمان و خراسان در حوزه اقتدار در آمد و بعضی از امرا چغاتایی که (15) روی امنیه بدرکاه عالم پناه اورده بودند بمراجم پادشاهانه مشرف فرموده ملازم یادشاھزاده اعظم منظور انتظار پروردگار غیاث الدین یادکار میرزا نمودیم (16) و ماوراء النهر و خراسان بدو ارزانی فرموده روانه داشتمیم و حکام و اکابر ولایات که هر راه او بودند همکی بخاعت شفقت مشرف داشته بحکومت هرجا فرستادیم وظیفه انکه (17) بدین مژده مبتهج بوده ابواب مراسلات و رفع حالات و عرض حاجات مفتوح دارد و در ازدیاد مواد محبت و هواداری کوشیده شرائط ان اقدام فرمایند (18)^۲ زیاده مرقوم نشد دولت در ترق و تزايد باد^۶

(19) درین ولا معتمد الحضرت و مفخر الاعیان جهانشاه بدرکاه جهانپناه پادشاه فرستاده شده وظیفه اهتمام و التفات و تربیت و اسعاف دریغ نفرمایند

^۷المشتاق بخیر

^۸حسن بن علی بن عنان^۹

^۵ Das Wort wurde fehlerhaft geschrieben. ^۶ Die 18. Zeile wurde in zwei voneinander deutlich getrennten Einheiten geschrieben. ^۷ Von hier ab auf den Rand geschrieben. ^۸ Auf den Rand in Höhe des Zwischenraumes der 13.-14. Zeile geschrieben.